

4. Zarzut czwarty, w którym skarżąca podnosi, że sporna decyzja z dnia 1 grudnia 2017 r. jest wadliwa z uwagi na oczywiste uchybienia, do których doszło w postępowaniu w sprawie konkursu, polegające na tym, że pytania z zakresu rozumienia tekstu pisanego w ramach komputerowego testu wielokrotnego wyboru zawierały błędy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – Google i Alphabet / Komisja

(Sprawa T-604/18)

(2018/C 445/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone), Alphabet, Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: N. Levy, solicitor, P. Stuart, Barrister, J. Schindler i A. Lamadrid de Pablo, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie COMP/AT.40099 – Google Android;
- tytułem ewentualnym, w ramach przysługującego Sądowi prawa nieograniczonego orzekania, uchylenie nałożonej na skarżące grzywny lub obniżenie jej wysokości; a także
- w każdym razie, nakazanie Komisji pokrycia kosztów poniesionych przez skarżące w związku z niniejszymi postępowaniami.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji C(2018) 4761 final z dnia 18 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 102 TFEU i art. 54 porozumienia EOG (AT.40099 — Google Android)

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd w ocenie odnośnie określenia rynku i pozycji dominującej.

Skarżące twierdzą w tym względzie, że decyzja ta jest dotknięta błędem w zakresie stwierdzenia przez Komisję, że Android ma pozycję dominującą.

Twierdzą one też, że błędem było również uznanie Play za dominujący.

Skarżące podnoszą też, że zawarte w zaskarżonej decyzji twierdzenie, zgodnie z którym Google zajmuje pozycję dominującą na rynku świadczonych użytkownikom ogólnych usług wyszukiwania nie pasuje do twierdzenia odnoszącego się nadużycia, które dotyczy aplikacji wyszukiwania objętych licencjami udzielanymi producentom oryginalnych urządzeń.

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd, uznając zawarte w umowach dystrybucyjnych warunki dotyczące preinstalowania aplikacji mobilnej Google'a za mające znamiona nadużycia.

Skarżące twierdzą w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji nie wykazano istnienia prawdopodobieństwa tego, że kwestionowane warunki dotyczące preinstalowania uniemożliwiają konkurencję.

Zdaniem skarżących Komisja w zaskarżonej decyzji błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że te warunki dotyczące preinstalowania są obiektywnie uzasadnione ze względu na to, iż dzięki nim Google mógł zapewniać nieodpłatne funkcjonowanie platformy Android.

3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd, uznając zawarty przez Google'a w umowach o dzieleniu się dochodami warunek dotyczący wyłącznego preinstalowania w całym portfolio urządzeń za mający znamiona nadużycia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd, uznając, iż uzależnianie przez Google'a udzielania licencji na aplikacje Play i Google Search od wywiązania się z obowiązków określonych w umowach w przedmiocie zapobiegania „fragmentacji” za mające znamiona nadużycia.

Skarżące podnoszą w tym względzie, że instytucja ta dopuściła się błędu uznając, iż prawdopodobnym jest, że obowiązki, których spełnienie było konieczne do tego, aby zapobiec fragmentacji, ograniczają konkurencję.

Zdaniem skarżących Komisja w zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę tego, że te obowiązki, których spełnienie było konieczne do tego, aby zapobiec fragmentacji, są obiektywnie uzasadnione tym, iż zapewniają one kompatybilność.

5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła przysługujące prawo do obrony.

Skarżące podnoszą w tym względzie, że instytucja ta w nieprawidłowy sposób przeprowadziła w odniesieniu do nich analizę „równie skutecznego konkurenta” w piśmie przedstawiającym okoliczności faktyczne i odmówiła ich wysłuchania.

Twierdzą one też, że instytucja ta naruszyła przysługujące im prawo dostępu do akt sprawy.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się błędu przy nakładaniu grzywny i obliczaniu jej wysokości.

Skarżące twierdzą w tym zakresie, że nałożona grzywna jest bezprawna, ponieważ Komisja nie wzięła pod uwagę tego, iż działanie Google'a nie było umyślne, ani też nie było ono efektem zaniedbania.

Zdaniem skarżących grzywna ta jest również bezprawna ze względu na uchybienie zasadzie proporcjonalności.

Tytułem ewentualnym skarżące podnoszą też, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu przy obliczaniu grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2018 r. – Fujifilm Recording Media / EUIPO – iTernity (d: ternity)

(Sprawa T-609/18)

(2018/C 445/27)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger i C. Gehweiler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: iTernity GmbH (Fryburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „d:ternity” – unijny znak towarowy nr 11 152 154

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie R 2324/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo, o stwierdzenie, że należy umorzyć postępowanie;